

שיחזור הרצח

חוקרי מיסטרית מחוז תליאביב ערכו את שיחזור רצח עדנה עזאני ותנועותיה של הנאשמים לאחריו. השוטרים השתמשו בבובה אשר מילאה את תפקידה של הנירצחת. כדורי כפר באשמה, אך אברהם שווימר השתתף בשיחזור, והראה כיצד היכה יחד עם כדורי את הנרצחת.

מרת: ואחר-כך אמרתי לו בפירוש שהכל שקר. אמרתי לו זאת בפירוש למחרת."

בגזירהדין סיכם בית-הדין המשותף המחוזי לגבי הנאשם מס' 1, כדורי סלטון:

"הנסיבות המורות ביותר, המעשה היה מעשה אכזרי של גבר מגודל כלפי נערה שטרם מלאו לה 16 שנה, ושאותה אילץ לעבוד למענו בנזות. לנאשם זה הרשעות קודמות המשתרעות על המישה גיליונות... לא מצאנו כל נסיבות מקילות לגבי נאשם זה. נהפוך הוא, נסיבות ביצוע ה- עבירה וכל דרכי חייו, מראים שהוא חלאת המין האנושי."

על כדורי סלטון הוטלו 20 שנות מאסר, על הנאשם מס' 2, אברהם שווימר, הוטלו 10 שנות מאסר. לנאשם מס' 3, שלמה קבילו, נפסקה שנת-מאסר אחת בפועל, ושנה אחת על-תנאי.

שני הנאשמים העיקריים עירערו בפני בית-הדין המשותף העליון. בפסק-הדין שכתב שופט בית-הדין המשותף העליון (בהרכב ישבו השופטים אלפרד ויתקון, משת עציני ויצחק כהן). נאמר: "בעירעור זה היו לי היסוסים אם עלינו לאשר את הרשעת המערערים, או להחזיר את התיק לבית-הדין המשותף המחוזי לעיון מחדש, זאת לאור הפגם הרציני שמצאנו בניהול הדיון על-ידי בית-הדין המשותף המחוזי, אשר הגביל מראש את זמן הקצאתה של עדנה שהיתה אחת מן העדים העיקריים, על-ידי סני-גוריהם של המערערים."

אולם, לאחר שקראתי את פסק-דין של חברי הנכבד השופט ויתקון, נראה לי שזהו מיקרה שבו ראשים אנו להשתמש בסמכותנו, לפיה ראשי בית-הדין המשותף זה לדחות עירעור אף אם קיבל את מטענות המערער, אם סבור הוא כי לא נגרם עיוות-דין."

הרוצח האמיתי

... הוא

ארבע שנים אחרי רצח עדנה עזאני טוען כדורי סלטון, מבין כותלי בית-הכלא, כי הוא חף-משפט, וכי גילת את הרוצח האמיתי. עדת-המדינה יפת גולי, מצידה, ממשיכה לשלוח לו ללא-הרף מיכתבי-אהבה לבית-הסוהר, כותבת לו שאינה אשמה במה שקרה.

כך, למשל, באחד המיכתבים שקיבל כדורי מיפה, כתבה לו: "אני אהבת אותך מאוד, ורוצה לראות אותך. אהבה לנצח. אני רוצה תמונה שלך." ובמיכתב אחר: "...אפילו אתה חף-משפט, אבל מיסטרית הם זונות..."

בין החומר החדש שביקש כדורי סלטון למסור לנוגעים-בדבר, מצוי מיספר רב של מיכתבים ששלחה לו יפה גולי לכלא. כתבה יפה: "שמעתי עליך הרבה דברים לא טובים, שאתה לא בסדר בכלל, וזה אני לא רוצה לשמוע (כדורי איים שישים קץ לחייו, וטוענים כי אף חתך את ורני דיו בכלל, אך הצילו אותו).

"אני מקווה שתסבול עוד כמה חודשים, ותחזור כמו בעבר (הכוונה למערערים קודמים שלו).

"כדורי, אתה יודע שאתה חף-משפט... הכל קרה בגלל המיסטרית. הם הכריחו אותי לומר שזה אתה. האמת היא שזה לא אתה. אני לא יכולה לישון בלילות, כי זה מציק לי על הנשמה." מיכתב זה נשלח על-ידי יפה לכלא ב-7 בנובמבר 1972.

במיכתב אחר, מא-3 באוקטובר 1973, כתבה יפה: "אני יודעת שאתה חף-משפט, וזה רק אני יודעת... כדורי, אם אתה רוצה את התמונה שלי, אז תכתוב במיכתב. אני גם רוצה תמונה שלך."

ביום בו נידחה העירעור שהגיש לבית-הדין המשותף העליון, כתב כדורי ביומן שאתה הוא מנהל בכלא: "זהו היום השחור ביותר בחיי. ביום זה נודע לי שאין צדק במדינה, והשאירו לי את ההרשעה כמו שהיתה במחוזי."

ביום זה דימעות אשתי זרמו כמו מים, וזה היה היום האכזרי ביותר בחיי. יום זה יישאר חרות בליבי עד יום-מותי ועל כל דימעה שהזילה אשתי, תהיה חריטה בליבי ואני נשבע שכל דימעה שהזילה אשתי לא תלך לשווא. יום זה יזכיר לי את נאמנות אשתי ואת אהבתה לגבי.

"אני יושב חף-משפט. אני מכריו שוב שאני חף-משפט, והרוצח האמיתי זה...". סניגורו של כדורי סלטון, עורך-הדין אברהם אורן, שוקל אפשרות להגיש את החומר הנוסף על הפרשה לנוגעים בדבר.

אשר כחצי-שנה לפני כן דקר אותו בסכין בביטנו.

בבית-הדין המשותף חזר בו קבילו מהודעתו במיסטרית וטען, כי כל מה שאמר היה רק כיוון שרצה להציל את אחיו, בעל המכונית.

אחיו של שלמה קבילו הוכרז עד עויין, אחרי שהכחיש את הודעתו במיסטרית, וטען כי מסר אותה "תחת לחץ ואימים". בשיבתו בכלא כתב אברהם שווימר פתק, שנשא כותרת: "צוואה", ובו כתב: "כדורי סלטון לא הרביץ לעדנה אצלי בבית, וכן אני לא הרבצתי לעדנה וכן לא העברתי את הגופה לביתה של יפה ולא הייתי שותף לרצח של עדנה עזאני..."

מאוחר יותר גילה שווימר כי הותקף בכלא על-ידי קבילו. "הוא אילץ אותי לשנות את כל העדויות שלי", אמר, "ולר-מר שהכל שקר ושנלקח ממני בלחץ."

"מבין שלושת הנאשמים, קבע בית-הדין המשותף, כדורי הוא היחיד האמיתי באופן עיקרי, מאז שנעצר, כל שייכות ל-עניין ההתרחשויות."

התביעה האשימה את כדורי ואת שווי-מר ברצח-בכוונה-תחילה. היא הסתמכה על כך שיפה סיפרה בעדותה, כי בעת שדורו חיפה אחר עדנה והבטיח פרס לכל מוציאה, אמר, בביתו של שווימר: "אם אתפוס אותה (את עדנה), אתרוג אותה." כדורי מכחיש שאמר זאת.

"לא אמרתי שאם אפגוש את עדנה אהרוג אותה", טען. "אדם שאוהבים אותו ויש תועלת ממנו לא מייקים לו. אם הוא מפסיק לתת תועלת, כמו עץ שמפסיק לתת פרי, הוא מתייבש לבד."

על טענה זו של כדורי הגיב בית-הדין המשותף: "כדורי הוא איש אלים. אגרופים וראשיות היה נותן לזונות שעבדו עבורו כדבר שבשיגרה, ואנו יודעים גם על דקירת סכין שדקר את קבילו... אנו מאמינים ללא היסוס שאומנם אמר את הדבר רים האלה, אך ספק בליבנו אם אימנם התכוון, שעה שאמר אותם, לתוכן המילולי של המילים."

חלאת

המין האנושי

כאשר ניסו עורכי-הדין של הנאש-מים העיקריים להוביל את בית-הדין המשותף אל סכך של חשדות באשר לאדם שגרם למותה של עדנה, חשיבה להם השופטת ולנושטיין:

"אלי אדרי (חבר של כדורי) זה אומץ בפנינו פעם נוספת על-ידי הסניגורית - הפעם כאדם אשר ייתכן שהוא אשר נתן מכות לעדנה המנוחה בליל ה-13 באוגוסט, אחרי שהובא לביתה של יפה כאמור, ובכך כביכול ניתק את הקשר הסיבתי בין המכות שקיבלה עדנה בבית שווימר לבין מותה, והפך הוא-עצמו להיות גורם למות."

"נכון שבין יתר הגירסות שסיפרה יפה, המשיכה השופטת, כל עוד רצתה להסתיר את האמת על מה שקרה עם עדנה, סיפ-רה לעזרא (עזרא פריזאט מתוונך-דירות), כי אדרי נתן לעדנה מכות. אבל היא אר-

אורן

הפרקליט אברהם אורן, ש' אליו פנה כדורי סלטון מן הכלא בבקשה לחדש את מיספטו, לחציג חומר-ראיות חדש שהשיג בכלא.

אל המוות

"כדורי ושווימר הביאו אותה... היא לא דיברה מילה. אינני יודעת אם היתה מתה או חיה. היה לה קצף בפה. היא לא דיברה. היא לא ננחה, אלא הכניסו אותה. כדורי נשא אותה על הכתף, הידיים שלה מין נופלות." מעדותה של יפה גולי בבית-הדין המשותף, על הוצאת הגופה מביתה למחרת הרצח.

אל הפרדס

מביתו של הנאשם שווימר הועברה עדנה במשאית אל ד"ר רתה של יפה גולי. כדורי הכניס אותה למיטה והשאיר אר-חה. הוא התנגד לפי דבריו של שווימר, להצעתו לקרוא רופא. עדנה נפטרה במשך הלילה, מבלי שאיש יספל בה. כלילה שלאחר-מכן חזר כדורי ולקח את גופתה של עדנה, הכניס אותה לתוך מכונית והעביר אותה לפרדס באור-היהודה. שם השליכה לבז.